

ефективності фінансових процесів. Попри наявність циклічних коливань, ринок FinTech демонструє високий потенціал розвитку та відіграватиме дедалі важливішу роль у формуванні глобальної фінансової системи.

Література:

1. Григораш О., Волошин І. Тенденції розвитку фінансових технологій під впливом пандемії та війни. *Економіка та суспільство*. 2023. №47. С. 1–6.
2. Клек А. Сучасний стан світової fintech індустрії. *Економіка та суспільство*. 2024. №68. С. 1–11.
3. Крилова О. В. FinTech у системі трансформацій глобальної фінансової сфери. *Управління економікою: теорія і практика*. 2020. №12. С. 261–273.
4. Мулик Т., Олійник О. Економічний зміст і види FinTech інновацій. *Бізнес Інформ*. 2021. №12. С. 72–78.
5. Рубанов В.М. FinTech інновації як детермінанти розвитку національної економіки: автореферат... д-ра екон. наук, спец.: 08.00.03. Суми, 2020. 36 с.
6. KPMG Pulse of Fintech. URL: <https://kpmg.com/ua/uk/insights/kpmg-pulse-of-fintech.html> (дата звернення: 21.04.2026).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-614-3-1-53>

СУЧАСНІ ПРОТИРІЧЧЯ ЕКОНОМІЧНОГО РОЗВИТКУ КРАЇН У СВІТОВІЙ ЕКОНОМІЦІ

Мудра А. О.

*здобувачка другого курсу магістратури
спеціальності 292 «Міжнародні економічні відносини»
Міжнародний університет
м. Одеса, Україна*

Нестерова К. С.

*кандидат економічних наук, доцент,
завідувач кафедри економіка та міжнародних економічних відносин
Міжнародний університет
м. Одеса, Україна*

У сучасних умовах розвитку світової економіки процеси глобалізації супроводжуються не лише поглибленням міжнародної економічної інтеграції, а й загостренням структурних протиріч між країнами. Незважаючи на зростання обсягів світового виробництва та торгівлі,

нерівномірність економічного розвитку залишається визначальною характеристикою глобальної системи.

Одним із ключових протиріч є дисбаланс між розвиненими країнами та країнами, що розвиваються. За даними Світового банку, на країни з високим рівнем доходу припадає понад 60% світового ВВП, тоді як значна частина країн, що розвиваються, забезпечує лише незначну частку глобального виробництва [1]. При цьому рівень ВВП на душу населення у розвинених країнах перевищує аналогічний показник у найменш розвинених країнах більш ніж у 20 разів [1]. Така диференціація обумовлює нерівні можливості доступу до фінансових ресурсів, технологій та міжнародних ринків.

Важливим аспектом сучасних протиріч є нерівномірний розподіл вигод від глобалізації. Згідно з оцінками міжнародних організацій, понад 70% світових потоків прямих іноземних інвестицій зосереджені у розвинених країнах та обмеженій групі держав із середнім рівнем доходу [2]. Водночас країни з низьким рівнем розвитку залишаються периферією світової економіки, що посилює їхню залежність від зовнішніх факторів.

Суттєвим протиріччям є також технологічна нерівність. Розвинені країни контролюють основні інноваційні потоки: за даними Всесвітньої організації інтелектуальної власності, понад 80% глобальних витрат на дослідження і розробки припадає на провідні економіки світу [3]. Це формує стійкий «технологічний розрив», який обмежує можливості країн, що розвиваються, інтегруватися у глобальні ланцюги доданої вартості та підвищувати конкурентоспроможність.

Окрему увагу слід приділити суперечності між економічним зростанням та сталим розвитком. Згідно з даними ООН, сучасні темпи економічного розвитку супроводжуються зростанням викидів парникових газів та погіршенням екологічної ситуації, що створює загрозу довгостроковій стабільності світової економіки [4]. При цьому найбільший негативний вплив на довкілля здійснюють саме індустріально розвинені країни, тоді як країни, що розвиваються, змушені одночасно вирішувати завдання економічного зростання та екологічної безпеки.

Крім того, сучасна світова економіка характеризується посиленням геоекономічних суперечностей. Зростання протекціонізму, торговельні війни та санкційна політика призводять до фрагментації глобального економічного простору. За оцінками МВФ, геоекономічна фрагментація може призвести до втрати до 7% світового ВВП у довгостроковій перспективі [5]. Це свідчить про зростання ризиків для міжнародної торгівлі та інвестиційних потоків.

Таким чином, сучасні протиріччя економічного розвитку країн у світовій економіці мають комплексний і багатовимірний характер, поєднуючи економічні, соціальні, технологічні та екологічні аспекти. Подолання цих протиріч потребує формування більш збалансованої моделі

глобального розвитку, спрямованої на зменшення нерівності, розширення доступу до технологій та забезпечення сталого економічного зростання.

Література:

1. World Bank. World Development Indicators. URL: <https://www.worldbank.org> (дата звернення: 04.05.2026).
2. UNCTAD. World Investment Report 2024. URL: <https://unctad.org> (дата звернення: 04.05.2026).
3. World Intellectual Property Organization (WIPO). Global Innovation Index 2024. URL: <https://www.wipo.int> (дата звернення: 04.05.2026).
4. United Nations. Sustainable Development Goals Report 2024. URL: <https://www.un.org> (дата звернення: 04.05.2026).
5. International Monetary Fund (IMF). Geoeconomic Fragmentation Report. 2023. URL: <https://www.imf.org> (дата звернення: 04.05.2026).

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-614-3-1-54>

СУЧАСНІ ФОРМИ МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ В УМОВАХ ПІСЛЯВОЄННОГО ВІДНОВЛЕННЯ

Наговська В. О.

*здобувачка четвертого курсу
спеціальності 292 «Міжнародні економічні відносини»
Міжнародний університет
м. Одеса, Україна*

Запорожець О. Ф.

*кандидат економічних наук, доцент,
доцент кафедри економіка та міжнародних економічних відносин
Міжнародний університет
м. Одеса, Україна*

Післявоєнне відновлення економіки України відбувається в умовах значних руйнувань інфраструктури, втрати виробничих потужностей та обмежених внутрішніх ресурсів. У такій ситуації активна міжнародна економічна інтеграція стає не просто бажаним напрямком розвитку, а необхідною умовою стабілізації та стійкого зростання країни [1]. Сучасні форми такої інтеграції дозволяють залучати зовнішню фінансову допомогу, відкривати нові ринки збуту, прискорювати проведення важливих реформ